

Zpravodaj obce Černá v Pošumaví

D u b e n 2008

Kde se vzal Apríl?

Kde se vlastně vzal apríl, svátek bláznů, jak ho nazývá angličtina? První písemná zmínka o vyvádění aprílem v českých zemích se datuje rokem 1690 a pochází z pera Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Na konci 18. století jsou v české literatuře zprávy o prvodubnovém vtípkování už poměrně časté.

Podle dochovaných zápisů spočíval obyčej především v tom, že se lidé posílali pro něco nesmyslného, např. pro zaječí peří, kohoutovo vejce, muší sádlo či vtípné semínko. Ten, kdo se nechal nacytat, si

vysloužil hanlivý titul "aprílový blázen" a byl celý den terčem posměchu.

Jiná teorie spojuje aprílové šprýmování se zemědělstvím. Její zastánci vztahují pojmenování měsíce k latinskému aperio – otevírati. V dubnu se s příchodem jara otevírá nový zemědělský rok, což byl ve většině starověkých náboženských systémů silný motiv k bujarému veselí.

Jsou však i jiná vysvětlení - někdo spojuje apríl s pohanským bůžkem smíchu, který měl prý svátek v dubnu, jiní prostě tvrdí: lidé mají náladu na fóry, protože je jaro.

Usnesení z 17. zasedání zastupitelstva

Obce Černá v Pošumaví, konaného dne 31. března 2008.

Zastupitelstvo obce

A) Schvaluje:

1. Rozpočtové opatření obce č. 1/2008, a to navýšení příjmů o 751.580,- Kč, zvýšení výdajů o 1,406.215,- Kč, se změnou financování o 654.635,- Kč (příloha č.1 zápisu).
2. Prodej pozemku p.č. 450/54 o výměře 22 m² v k.ú Černá v Pošumaví – osada Radslav manželům Haně a Miroslavu Baštovým z Českých Budějovic, a to za cenu 250,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
3. Prodej pozemku p.č. 372/62 o výměře 159 m², 372/53 o výměře 83 m² a 372/54 o výměře 53 m² v k.ú Černá v Pošumaví – osada Jestřábí Ing. Václavu Kozákovi z Českého Krumlova, a to za cenu 350,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
4. Prodej pozemku p.č. 372/109 o výměře 39 m² v k.ú Černá v Pošumaví-Jestřábí manželům Čermákovým z Černé v Pošumaví – Jestřábí, a to za cenu 500,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
5. Prodej pozemků p.č. 447/185 o výměře 104 m² a 447/184 o výměře 90 m² v k.ú Černá v Pošumaví – osada Radslav p. Blance Stropkové z Českého Krumlova, a to za cenu 500,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
6. Prodej pozemku p.č. 1311/4 o výměře 836 m² a 1326/8 o výměře 807 m² v k.ú Černá v Pošumaví-Mokrá p. Bohuslavu Švarcovi ml. z Mokré, a to za cenu 250 Kč/m² a náklady s prodejem spojené, za podmínek podle bodů b), c) a d) podmínek prodeje parcel k výstavbě RD v lokalitě „Malé Lipno“, schválených na 34. zasedání ZO dne 7.6.2006.
7. Prodej části pozemku p.č. 266/2 v k.ú. Černá v Pošumaví – osada Plánička p. Pavlu Bednářovi z Nového Vrátu u Českých Budějovic za cenu 100,- Kč/m² a náklady s prodejem spojené.
8. Záměr odprodat pozemky nebo jejich části - p.č. 455/1, 469/35, 449/2 a 474/1v k.ú. Černá v Pošumaví – osada Radslav.
9. Pronájem pozemků p.č. 388/9 o výměře 755 m² dle GP č. 1479-432/2007 a p.č. 421/2 o výměře 104 m² a 397/8 o výměře 91 m² dle GP č. 1444-109/2007, zpracovaných Ing. Pickem z 1. Geodetické kanceláře v Českém Krumlově, paní Evě Stránské z Českých Budějovic, a to na dobu určitou do 31. 3. 2011 za cenu 10,- Kč/m²/rok, zároveň sjednání smlouvy budoucí kupní na pronajímané pozemky, která bude součástí smlouvy nájemní, a to za kupní cenu 350,- Kč/m², při složení zálohy na kupní cenu 50.000,- Kč při podpisu nájemní smlouvy.
10. Pronájem části pozemku p.č. 203/1 o výměře 830 m² v k.ú. Černá v Pošumaví p. Romanu Holému z Českých Budějovic k provozování lidové technické zábavy, a to na dobu určitou od 20.6. 2008 do 31.8.2008 za cenu 150.000,- Kč, splatných před podpisem nájemní smlouvy.
11. Pronájem části pozemku p.č. 203/1 v k.ú. Černá v Pošumaví o výměře 10 m² p. Janě Herrmannové z Českých Budějovic k umístění a provozování montovaného

stánku rychlého občerstvení na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 3 měsíce a za cenu 12.000,-Kč/rok.

12. Uzavření smlouvy o dílo na přístavbu hasičské zbrojnice s firmou Jindřich Strnad, dle cenové nabídky za cenu 306.000,- Kč.

13. Uzavření smlouvy o dílo na výměnu oken v budově základní školy s firmou Montera a.s. dle cenové nabídky za cenu 511.724,- Kč.

B) Pověřuje starostu obce jednáním s Římskokatolickou církví o možnosti odprodeje církevního majetku obci Černá v Pošumaví.

Půlstoletí na „fichtlu“

Před padesáti lety se naplno rozjela výroba malého motocyklu Jawa 50 Pionýr. První typ se vyrobil v r. 1956, byl jednosedadlový a hned si získal velkou oblibu. Mezi lidmi hned dostal pojmenování „pařez“ a byl to opravdový šlágr. Pak postupně začala výroba dalších typů, vesměs již dvousedadlových a každý patnáctiletý kluk tehdy toužil mít takovou malou motorku doma. Řadě z nich se toto přání splnilo, ale skutečně jen málokterý u svého oblíbence vydržel. Jedním z nich je i náš občan Miroslav Štěpka, který jakoby přikován ke svému „pekáči“ s ním již strávil neuvěřitelných 46 let. Za tu dobu sice vystřídal „pouze“ tři stroje, ale se spoustou přestavby. Dokáže svého pionýra dokonale rozebrat až na jednotlivé součástky, náhradních dílů má doma nepřeberné množství, a zase vše dá perfektně dohromady.

Obdivuhodné je právě to, že vyjíždí prakticky denně, bez ohledu na počasí, v mrazu, dešti, sněhu a dostane se všude. Podniká a především dříve podnikal cesty nejenom v rámci naší obce a okolí, ale jezdili se ženou na výlety i na vzdálená místa, třeba na Orlík, na Boubín a podobně.

O tom, že jeho Pionýr je v neustálém pohybu svědčí i přibližně 10 tisíc km najetých během jednoho roku. Všichni v obci vidíme Míru Štěpku dennodenně vyjíždět a jeho malý motocykl není žádný „kozí dech“, ten má výkon. Vždyť uvězt, při vší úctě k Mírovi, takovou váhu, není žádná maličkost. A tak se pro něho stal Pionýr nenahraditelným pomocníkem i kamarádem, který ho málokdy nechá „ve stychu“.

V posledních letech již má p. Štěpka náhradu ve svém synovi Pavlovi a tak tento malý rodinný přítel bude plnit svou službu zřejmě nadále.

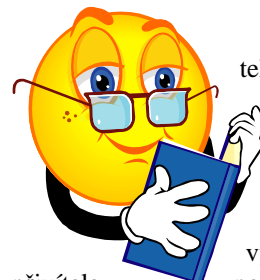
Zatím nebylo zvykem v našem Zpravodaji jakoby oslavovat někoho z našich spoluobčanů, ale vzhledem ke způsobu života doslova prožitého na Pionýru, mě jaksí fascinuje a tak zde má své místo.

František Záhora

Březen – měsíc knihy a internetu

Po delší době bych Vás chtěla informovat o práci knihovny. V loňském roce došlo opět k poklesu návštěvnosti. Pár čísel k porovnání:

rok	výpůjčky	čtenáři	návštěvníci
2006	2694	79	660
2007	2057	70	536

přivítala

v knihovně zlepšit. Je zde také možnost nakoupit si vyřazené starší knihy za cenu 5,- Kč za kus.

Touto cestou děkuji Tiskárně FOP – manželům Černým za věnované knihy.

Těším se na Vaše hojné návštěvy a podněty ke zlepšení práce knihovny.

Knihovnice

Z vyprávění pana Novotného

(píše František Záhora)

Pan František Novotný bydlel v domě na okraji osady Muckov u silnice vedoucí na Světlík. Jako dosídlenec sem přišel v roce 1946 nejprve do statku v Hostinné Lhotě, později se přestěhoval do nynějšího místa, bývalé osady Emry. Celý život pracoval v zemědělství a i v důchodu, pokud mohl, tak vypomáhal. Několik let pomáhal např. obracet mechanizovaně stonkový len, za což byl v r. 1982 odměněn a oceněn jako nejlepší na závodě Frymburk.

Jeho hlavním koníčkem byla myslivost, pečoval o líheň bažantů a rovněž velmi rád a úspěšně zahraboval. V aktivním věku byl činný i ve veřejných funkcích.

František Novotný byl velmi dobrý vypravěč, jeho vzpomínky na minulost

jako by ožívaly rovnou před námi. Již v době pořízení rozhovoru s ním, souhlasil s uveřejněním jeho vyprávění, kterého se bohužel nedočkal, zemřel v roce 1991 ve věku 72 let. Začtème se tedy do jeho vzpomínek – „Takže pane Novotný, jak to tedy všechno bylo?“

„Když jsme sem v roce 1946 přišli, byla to zrovna nejhorší doba, protože se prováděl odsun Němců. Němci bydleli v každém stavení a až na výjimky to nebyli zrovna hodní lidé. Ti kdyby mohli, udělali by člověku to nejhorší. Zde vedle ve škole bydlel učitel, jméno už si nepamatuji, ale byl to dobrý člověk a ostatní ve vsi ho moc rádi neměli. My jsme zpočátku schůzovali právě ve škole a německý učitel nám vždy vycházel vstříc. Dokonce zorganizoval jménem komisaře Štolfy nařízení, že každý Němec musí odevzdat určité dávky potravin. Němci připravovali vejce, máslo, chleba a podobně a přinášeli to do školy. Při schůzích nám potom učitel připravoval menší pohoštění, které pro nás bylo vítané, protože jsme na samém začátku neměli prakticky nic.

Pamatuji se dále na Hermínu Finkovou, švadlenu, která nám šila potřebné věci. Ta se s Němci vůbec nestýkala a také při odsunu velmi plakala a odejít nechtěla.

Hlavními představiteli obce byli sedláci Mugrauer a Kratschmayer. To byli na tu dobu vykořisťovatelé, měli v obci ta nejlepší pole, největší stáda a menší rolníci na ně museli dělat. Za půjčení potahu nebo nějakého stroje, musel pak někdo z rodiny u nich delší dobu odpracovat. Tito sedláci byli s mnoha rodinami spřízněni, většina vesnice byli bratři, bratrance, švagři a jejich děti. I přesto museli svým příbuzným, kteří byli velkými sedláky, jejich pomoc dostatečně oplácet. Z dalších rodin si vzpomínám na Fuksu a Pihale.

Němci tušili, že budou odsunuti, ale kdy to bude, to nikdo nevěděl. Ještě večer před odsunem nebylo ani potuchy, ráno však přišel rozkaz, komisař oznámil, že do večera musí být všichni pryč. Samozřejmě, že se Němci s sebou snažili vzít co nejvíce věcí, spousty jídla a různé cennosti. Mnoho toho si však stačili různě poschovávat v domnění, že se pro to brzy vrátí.

Odvázeli jsme je do Krumlova nahoru na nádraží, sám jsem se dvakrát točil s koňmi a se žebříňákem. V Krumlově museli nastoupit do řady a bylo jim nařízeno, že si s sebou mohou vzít jen to nejnnutnější a to co je jim nejmilejší a to ve váze 25 anebo 30 kg, to už si přesně nepamatuji. Ostatní věci nad tuto hranici museli odevzdat do skladu. V tom okamžiku nastal velký zmatek, všichni se vrhli na žebříňák a snažili se z té spousty věcí vybrat to pro ně nejdražší. Je třeba říci, že měli velké množství zlata a stříbra.

Po odsunu zbyl po barácích veškerý dobytek, drůbež, prasata, koně, ovce. Protože nebyl nikdo, kdo by to krmil a ani nebylo čím, odvázáli jsme všechno zvířectvo od žlabu a všechno jsme vypustili ven do volné přírody a stavení jsme uzamkli. Celkové stádo čítající kolem 150 kusů se volně páslo až do příchodu prvních mrazíků. Pak se postupně začalo stahovat ke vsi. My dosídlenci jsme hodně pěstovali řepu a tak se dobytek stahoval do ní. Nejvíce řepy měl jakýsi Milner, který jí pěstoval pod Muckovem v prostoru pod dnešní vodárnou. Tam vydržel dobytek delší dobu. V té době ještě nebyl takový pořádek a tak si tedy každý vzal z dobytka, co potřeboval. Nic nebylo evidováno a tak se zařezávali ovce, někdo si vyměnil malé tele za velkou jalovičku a podobně. To co zbylo, jsme nahnali do ohrady a po projednání

v Krumlově, jsme pak dobytek hnali přes Slavkovice a Černou do Hůrky, kde se nakládal do vagonů na dodávku.

Zanedlouho pak začal fungovat systém státní správy a došlo k prvním soupisům dobytka a k uložení povinných dodávek. Hospodařili jsme, ale moc jsme z toho nevyzískali. Já například jsem většinou nesplnil a pak jsem také neměl na nic nárok. Splnit uložený kontingent, to byl hlavní předpoklad. Hodně zla mi nadělala moje první žena, která vůbec neuměla hospodařit. Namísto, aby prádlo vyprala a pospravila, nechala všechno shnit a handlovala v Hořicích nové za vejce, máslo, mouku a podobně.

Vzpomínám si z dnešního pohledu vzato, co to bylo za špatné časy, když jsme hospodařili. Barák v Hostinné Lhotě byl na spadnutí, střecha došková nakonec spadla, byl nedostatek krmiva, nebyly peníze. Kdyby tak jsme tenkrát tušili, jak se budeme mít za několik let. Chalupu jsem dokonce neměl připsanou a tak v rámci osídlení volyňskými Čechy, dostal tuto chalupu jiný dosídlenec a já byl donucen se odstěhovat. Tenkrát zde měl nějakou funkci Karafiát Ladislav, který mi slíbil, že mi pomůže věc vyřešit. Jeli jsme na osídlovák do Krumlova, nepořídili jsme však nic a pak v Budějovicích také nic. Nakonec z toho, co jsem zasel a připravil, sklízeli onen dosídlenec systémem jedna fůra mně a tři fůry sobě.

V době, kdy jsem hospodařil, jezdili jsme přes zimu s koňmi vypomáhat do lesa a tím si přivydělat nějaké peníze. Nejvíce jsme jezdili ve složení Lang, Štefan Řezníček a já. Nejprve na sv. Tomáš a později na Zvonkovou, Josefův Dvůr a Hutský Dvůr. Jezdili jsme vždy na celý týden, vždycky v pondělí ráno, a v sobotu jsme se vraceli. Byla to dřina, ale peníze jsme si vydělali. Ty ovšem zase padly na postrojení koní, protože to dostávalo zabrat. Tahali jsme nejdříve klády po rakouské asfaltové silnici, ale protože jsme jim jí málem zničili, museli jsme pak tahat dřevo přes kopec. Pro koně to byla obrovská dřina a pro nás také. Pro koně jsme dostávali od polejí v Plané melasu s ovsem a někdy i seno.

Jednou jsem přijel domů z lesa a moje žena mi povídá, že jedno prase chcíplo a druhé dodělává. Nedalo se nic dělat, prase jsem klepnul, protože maso bylo třeba a šel jsem si k Langovi pro necky. Protože Lang byl předsedou Místní správní komise, vylíčil jsem mu celou věc s prasetem. Slíbil, že mi dá potvrzení, aby to nebyla porážka na černo. O tom, že jsem prase zabil věděli skoro všichni a také mě ubezpečovali, že jsem udělal dobře. Když jsem šel potom vracet necky, jde proti mně z Hořic četník a hned na mě, jakže to bylo s tím prasetem. A tak jsem za tu černotu dostal týden vězení v Krumlově a 5 000 Kč pokuty.

Rovněž jsem měl v držení dva obecní býky na jejichž ošetřování a krmení jsem dostával od obce určitou finanční částku. Celá však vždy padla na pokuty, z kterých jsem nevyšel. Já měl vždy horkou povahu a byl jsem stále v roztržce s četníky.”

Pokračování příště!

Ing. František Záhora

Zprávy ze školy

Velikonoce

Všichni žáci naší školy se těšili na Velikonoce. Těsně před svátky jsme na školní zahradě ozdobili velikonoční strom. Bohužel

Přijmeme prodavače/prodavačku do prodejny Rybářských potřeb v Černé v Pošumaví.
Znalost němčiny vítána.
Kontaktní telefon: 380 744 248, 777 044 248

Hotel Na Jezeře

přijme od 1. 5. do 30. 9. 2008 pracovníci na mytí nádobí (vhodné i pro důchodkyně)

Požadujeme: spolehlivost a základní znalost hygienických předpisů (hygienický průkaz). Nejlépe nekuřačku

Nabízíme: dobré platové podmínky (adekvátní odvedené práci), práci v mladém kolektivu a příjemném prostředí.

Kontakt: 380738338, 380738065, 724983942

počasí nám moc nepřálo a plno vajíček spadlo na zem.

Plavání

Od dubna začínáme jezdit na plavání do Volar. Celá škola se na to těší. Jezdíme tam od 1.tř. a v 5.tř. už umí

všichni plavat.

Tereza Provodová, žákyně 4. tř.

Kulturní program

---

18. 4. 2008 – bude v restauraci Bližná hrát Country kapela „VYNGL“ od 19:00.

Vstupné volné

26. 4. 2008 – Vítání občánků od 10 hod v zasedací místnosti Obecního úřadu.

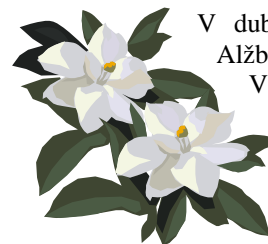
30. 4. 2008 – Ve středu zveme na stavění májky před hasičskou zbrojnicí a zároveň zveme všechny čaroděje a čarodějky na čarovnou diskotéku, kterou doprovodí PEPA MAXA. Začátek je v 17.00 hodin a po tanci bude odměnou opečený buřtík. Srdečně zvou hasiči a SPOZ.

Od 2. 5. 2008 – se „Expreso“ obsluhu, jídlo a pití. k poslechu bude hrát „PIPÍPROBLÉM“.

otevřítá restaurace Na terasách známá také jako Restaurace má nového majitele, prostředí, Všichni jste srdečně zváni na zahájení, od 19:00 Country Beath Vstupné se samozřejmě nevybírám.

Společenská rubrika

V dubnu svá výročí oslaví paní Vlasta Žilíková, Anna Kortišová, Alžběta Černá a pan Jindřich Strnad.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

7

Inzerce

Oznámení redakce

Uzávěrka Zpravodaje obce Černá v Pošumaví na měsíc květen 2008 bude 30. dubna 2008. Vyzýváme všechny občany, aby se také zapojili a poslali své příspěvky o dění v obci či své postřehy k zveřejnění v našich malých novinách. Příspěvky můžete zasílat elektronickou poštou na adresu cudelka@seznam.cz nebo je předat v písemné podobě na obecním úřadě.